...SM

...ire

. Iapa herghe-
o acţiune de
Dacă n'ar fi
os în cele două
-a dat, e foar-
tul să fi fost
pe care a a-
B. Grăjdăne-
credem că este

dovedit şi ea
bună. Pensio-
fost însă vic-
opuri pe care
e probabil că
ală pe care a
dreaptă când
nu fi pără-
obabil să în-

...st în ultima
...ră să câşti-
A dovedit o
...n dacă ar fi
ultimele două
reuşit să ob-
...babil ca la
...ai mult decât

...at pe prime-
...ind definitiv

...mers tare pâ-
...d a fost dis-
...neregulat. E-
...e de urmărit

...ţinut pe pri-
momentul în
...t pentru mers

...at cu mani-
...ăsarul d-lui
...it a-şi fi gă-
...ă. Conducând
...sarul a putut
...ate de adver-
pe care o de-
...apabil să mai

...ers excelent.
...mescu Bordei
...nescă-
...sută de
...rea era defi-
...erformanţa lui
...că vom ţine
...e până când

...rgat în uşor
nu e de mi-
...ă atât de des
bătută.

...striac
...chis

s'a ridicat
...neasa-Trap,
...8 lei. Astăzi
oficial. El
l-am anun-
...e eri: s'a

...ontinua de
...ş şi va tre-
...ă atracţiei
...ie, de 200

football football football football

Caleidoscop francez;

FRANŢA şi-a găsit elixirul tămăduirii în SPORT

Ski-ul, semnul de întrebare al activităţii de iarnă; artiştii fac sport; o plagă a racolajul şi un percept banal

Franţa, insula utopică a atâtor visuri, trăeşte ceasul cele mai mari prăbuşiri ale sale.

Şi totuşi Franţa şi-a regăsit suflul. Conştientă de păcatele trecutului, a trecut la o laborioasă activitate pentru viitor.

Noua Franţă a descoperit în **sport** elixirul tămăduirii Hulit odinioară, printr'o ermetică mentalitate scolastică, sportul este la cinste astăzi în Noua Franţă. Este chiar speranţa redresării unui tineret cocoşat pe buchea cărţii, miopit la lumina lămpii, sfrijit în lipsă de aer. Vioiciune, veselie, mişcare, aer, iată ce lipseşte tânărului francez prea studios.

De altfel actualmente, toate cotidianele şi periodicele franceze acordă acestei probleme un spaţiu larg.

„VOM FACE SKI?"

In plină iarnă, ski-ul devine desigur chestiunea la ordinea zilei. „Vom face ski în iarna asta?" este întrebarea legitimă pe care şi-o pun sportivii francezi. Afară de faptul că alte griji îi fac să uite „bucuria plecărilor" şi „beţia pantelor", o declaraţie a secretarului de stat al comunicaţiilor făcută ziarului „Candide" a avut darul să-i întristeze: „Suntem într'o criză latentă de tracţiune şi îmi va fi imposibil de a accepta mărirea numărului trenurilor". Iată totul! Fără transporturi, adio pante însorite, plecări înghesuite şi întoarceri vesele!

Francezii au două posibilităţi de consolare: speranţa şi voinţa. **Speranţa** care-i face să scotocească prin sacul cu amintiri, să revadă peisagiile atât de frumoasei Franţe şi **voinţa** de a rămâne în formă, printr'o educaţie fizică însuşită care-i va menţine întotdeauna gata.

Câtă etică sportivă în această demnă ţinută de resemnare şi de nădejde totodată!

ARTA ŞI SPORT

Franţa a dat întotdeauna exemple de înţelegere a problemelor paradoxale.

In dorinţa de a contribui la apropierea atât de necesară între sportivi şi artişti, comisariatul general al educaţiei şi sporturilor a decis trimiterea a şase artişti, pictori, sculptori şi gravori, să facă un stagiu la colegiul atleţilor din Antibes.

Bravo! judicioasa iniţiativă trebue aplaudată cu ambele mâini — cel puţin.

Dar pentru ca ea să fie completă, este nevoie acum să se trimită şase sportivi la artişti.

Ladoumègue ar putea face un stagiu la şcoala de belle-arte. Antonin Magne ar urma un curs de sculptură. Marcel Thil ar intra la Conservator, etc...

Cine ştie? Poate vom afla în curând că pictorul Van Dongen a bătut recordul la săritura cu prăjina, iar discobolul Winter a câştigat marele premiu al Romei pentru sculptură!

O PLAGA: RACOLAJUL

Intotdeauna a bântuit o molimă a obiceiurilor nefaste în sport. Sensul olimpic al cuvântului „sport", n'a fost niciodată cinstit, onorat.

Molima n'a ocolit nici Franţa. Ba poate că ea a fost cea mai bântuită. Incă înainte de ultimul războiu, o plagă contaminase grav sportul francez: **racolajul**, ale cărui urme nu au dispărut nici astăzi. O problemă gravă, care se cere rezolvată însă.

S'a dat o idee, şi s'a pretins că idealul ar fi, evident, ca în fiecare regiune, cluburile să se înţeleagă între ele, să nu-şi fure jucătorii ori campionii. Dar asta e prea puţin şi cu totul altă poveste.

UN PERCEPT LIPSIT DE ORIGINALITATE

Pentru înfăptuirea unei opere de reclădire, francezii au luat-o dela început.

Şi în sport s'au servit de aceeaşi metodă. Iată, de pildă, ce scrie hebdomadarul „Compagnons":

„Ce trebue să înţelegem prin sport?

Iată-ne, dela început, în plină perplexitate. Unde începe, unde se sfârşeşte domeniul sportului?

In general, să admitem că se naşte odată cu individul şi sfârşeşte în momentul în care riscă să-i încalce formaţiunea intelectuală. Aceste două formaţiuni trebue să meargă împerecheate. Ele sunt atât de intim legate că e greu, dacă nu imposibil, să le disociezi.

Fiinţa perfectă, ideală, trebue să dispună de o anatomie în perfectă stare la serviciul unui creer bine mobilat. Deci, sportul trebue să se pună în slujba spiritului... Ceiace nu înseamnează că spiritul nu poate acorda câteodată concesiuni materiei.

„O minte sănătoasă într'un corp sănătos".

Indiferent de se va sinchisi de originalitatea ori banalitatea acestui citat, este nevoie întotdeauna să revenim la el, tocmai pentrucă el constitue una din acele adevăruri de bază pe care în zadar l-am dispreţui".

Fie ca Franţa nouă să se pătrundă de aceste precepte de sănătoasă şi logică conformaţiune.

V. BANCIULESCU

VOLLEY-BASKET-BALL

Dela Stadiul Român

Stadiul Român secţia wolley basket ball convoacă pentru Duminică 28 Decembrie a. c. în localul (restaurantul) Alexandru Argeşiu pe toate jucătoarele şi jucătorii la şedinţa extraordinară a secţiei.

Deasemeni sunt convocaţi în mod cu totul special membrii din comitet, precum şi toţi susţinătorii acestei secţii.

Prezenţa este absolut obligatorie pe ori ce fel de timp şi precis la ora 10 a. m.

BOX

Breack...stop...out

NELLU OPRESCU a reluat antrenamentul în sala Facultăţii de Drept, de sub conducerea maeştrilor Jan Călinescu şi Constantin Nacu. Fostul challenger al lui Lucian Popescu este dispus să întâlnească orice adversar în limita categoriei pană.

❖

Profesioniştii Mielu Doculescu şi Ion Gorun, şi maestrul Toma Panaitescu, sunt convocaţi astă-seară, la ora 19, la redacţia ziarului nostru, în vederea unor angajamente.

SPECTACOL SPECIAL PENTRU TINERET

UN FILM UNIC

la CINEMA TINERETULUI
FOST ELYSEE
Str. Doamnei 11

Conform dispoziţiilor legale, locurile în picioare sunt riguros interzise.

O celebritate a footballului Rudolf Hiden...

...vorbeşte viitorilor portari

Reportaj de Mircea Gr. Christescu

Rudolf Hiden este incontestabil unul din cei mai celebri portari din lume.

Debuturile în acest sport — care l'au făcut să culeagă cele mai invidioase succese — le-a făcut într'un mic cartier din Viena, oraşul cu cel mai bun football de pe Continent. Ca junior a jucat în echipa F. G. Gratz unde a ocupat postul de centru atacant. La o vârstă care pentru mulţi înseamnă începutul într'o carieră, Hiden a debutat ca internaţional apărând poarta celebrului Wunderteam al Austriei contra Jugoslaviei. Deşi tânăr — avea 17 ani — în acest match a fost îngerul păzitor al Austriei, fiind de departe cel mai bun din 22. Cele 90 de minute pe care le-a petrecut în arena Jugoslavă au fost pentru el răsăritul unei excepţionale cariere — pentru Austria un nou senator de drept în echipa reprezentativă.

De atunci 37 alte întâlniri internaţionale l'au văzut jucând într'un post pe care l-a deţinut strălucit. Talentul său extraordinar şi renumele pe care a ştiut să şi-l aprecieze în lunga-i carieră a fost aşa de mare încât conducătorii F. C. Arsenalului — campioana Angliei — au vrut să-şi asigure serviciile lui. Singure — numai legile emigraţiei, — au împiedicat acest proect oprind pe Hiden de a fi singurul jucător străin admis a ocupa locul într'o echipă profesionistă engleză din prima divizie.

Mai târziu preşedintele marelui club RACING din Franţa, fiind uimit de jocul şi talentul său i-a oferit un angajament în Franţa. Anul în care a fost angajat a adus clubului său satisfacţia de a fi câştigătorul CUPEI FRANŢEI.

Astăzi în etate de peste 30 ani, naturalizat francez HIDEN rămâne „JOLY-JOCKERUL" echipei, aducând pentru a doua oară echipei sale invidiatul trofeu. In Franţa — de altfel ca în Austria — a ştiut să cucerească întreg publicul sportiv prin jocul său realmente fantastic.

ZAMORA SE INCLINA...

Ricardo Zamora, renumitul portar spaniol, care după mulţi critici ar fi cel mai bun goalkeeper al tuturor timpurilor fiind întrebat ce păreri are despre Hiden a declarat:

— „Hiden este cel mai bun şi cel mai talentat portar din câţi am văzut. Mă înclin în faţa lui"...

Aceste aprecieri sunt destul de elocvente.

❖

Găsind că ar fi interesant să cunoaştem părerile lui Hiden despre foot-ball am luat câteva „sfaturi" pe care le dă el tinerilor şi viitorilor campioni ai sportului cu balonul rotund.

Aceste „sfaturi" — cât se poate de elementare — sunt totuşi foarte utile unui bun portar.

Să-i dăm deci cuvântul...

— „Nu cred să exagerez spunând că portarul deţine în echipă locul unde are ce-a mai mare răspundere — şi că rolul său — pe deasupra, este destul de ingrat.

Acest pretenţios post cere un antrenament special şi cu totul diferit de acela al celorlalţi jucători de foot-ball — care mişune — fără să fie mai puţin importantă nu este aşa greu de îndeplinit. In adevăr greşelile comise prin primirea unui goal au consecinţe asupra rezultatului partidei. După un match câştigat la mare scor, sunt citaţi întotdeauna, şi în loc de frunte, acei cari au marcat. Este uitat atunci portarul, care şi el are meritul său la victorie împiedecând shooturile adverse să pătrundă în fileu. Dar Doamne! După o înfrângere portarul este totdauna cel responsabil, căci fără greşeală, el este acela care a primit punctele. D-stră, cei ca mine, care aţi ales acest post, nu vă [illegible] aceste rânduri pentru a vă descuraja. Dacă subliniez adeseori că portarul este făcut responsabil de înfrângere, fără vină, aflaţi că senzaţia de a fi un făuritor, al victoriei, împiedecând shooturile cele mai puternice şi bine plasate să pătrundă în goal, compensează mult inconvenientele rolului acesta ingrat.

Căutaţi deci de a vă distinge şi de a fi la înălţimea misiunei pe care o aveţi de îndeplinit, veţi fi atunci recompensaţi prin satisfacţia de a fi unul din acei cărora se datorează victoria.

Pentru a face faţă de o manieră satisfăcătoare, portarul este obligat de a se antrena regulat şi sârguincios. Eu pretind că portarii sunt oameni predestinaţi acestui post, Trebueşte să fie înzestrat cu un talent înăscut pentru aceasta „meserie", munca şi râvna fiind insuficiente pentru a face din d-stră, un portar de clasă.

Poate în alte sporturi, cu un antrenament metodic veţi putea ajunge a realiza rezultate satisfăcătoare. Pentru a putea face în poartă partide bune, trebue să posedaţi — deci — calităţi speciale şi un talent superior — celor mediocre — ale celorlalţi jucători. Talentul unui „goalkeeper" nu se formează, trebue să fie înăscut. Eu declar că cel mai bun antrenor din lume nu poate parveni de a face dintr'un jucător fără talente particulare — un portar de clasă.

Condiţiile principale pentru a putea bine îndeplini rolul de goalkeeper sunt: o vedere excelentă; instinct; un dar de a prevedea şi un simţ al plasamentului. Astfel, cum puteţi constata, sunt aici o serie de calităţi cari nu se pot căpăta.

Eu merg mai departe — datorită experienţei mele — susţin că un portar de clasă trebueşte să cunoască pe de rost jocul înaintaşilor. Cum doriţi oare să poată apăra şi să-şi arate calităţile în faţa atacanţilor, dacă nu este capabil de a ghici ceeace adversarii au de gând să întreprindă şi în ce mod acţiunea se va desfăşura.

Eu însumi — fiind junior — am jucat centru atacant învăţând „meseria" de înaintaş. Graţie acestor cunoştiinţe adeseori puteţi interveni la timp pentru a încurca intenţiile înaintaşilor adverşi. Opus mie vechiul meu camarad al „WUNDERTEAM"-ului, SINDELAR, a cunoscut o desvoltare inversă — ca junior a jucat portar, acum a devenit centru înaintaş de „CLASA" mondială.

... Dau cea mai mare importanţă jocului de plasament. Sunt de părere că un bun portar trebuie să ştie a-şi conduce becii — aşezat în spatele lor — el vede perfect desfăşurarea jocului, putând dispune de forţele sale, ca un şef de armată, având posibilitatea de interveni în momentele propice. Personal aplic această metodă. Intodeauna dorinţa mea a fost o înţelegere cât mai perfectă cu fundaşii mei — şi de a studia cu ei problema de tactică defensivă în vederea unei colaborări metodice. Este incontestabil că adeseori am întâlnit fundaşi cari nu m'au înţeles dela început dar, până în prezent nu prea am avut a mă plânge, având norocul de a găsi colaboratori foarte bine înzestraţi.

Voiu vorbi acum de poziţia tehnică a goalkeeprului în momentul unei lovituri de corner.

Portarul are în acest caz obligaţia de a se plasa cât se poate de bine, de poziţia sa depinde lămurirea ori nu a situaţiei. El trebue să insiste ca becii şi halfii să marcheze bine pe înaintaşii adverşi pentru a-i împiedeca de a shoota cu piciorul ori cu capul.

Datoria unui portar nu se mărgineşte la blocarea shooturilor trase spre goal, dar să împiedece atacurile printr'un plonjon la picioare.

După mine, facultatea de a şti eşi din poarta în momentul critic, prevăzând intenţia înaintaşilor adverşi, se datorează exclusiv instinctului. Deseori, este prea târziu de a eşi când ai în faţă 2—3 adversari — atunci — uzează PLONJONUL aşa [illegible] „DISPERAT" la picioare, făcut de cei care-şi joacă toate şansele pe o carte.

Metoda mea se distinge — evident — prin aceste plonjoane, reprezentând pentru mine un rol capital în cariera unui portar. Cunoaşteţi cu toţii dimensiunile unei porţi şi veţi admite că nu este greu de a marca un „punct" dela o distanţă variind 7—8 m. într'un spaţiu de 7,20 m. lungime pe 2,10 m. înălţime.

Totuşi am văzut — cu toţii — deseori ca marcarea „punctului" este ratată, dar, nu caut aci să găsesc motiv şi să critic înaintaşii, adversarii mei de totdeauna.

...Deci pentru a bloca shooturile dela mică distanţă este evidentă eşirea din poartă a goalkeeperului şi de a degaja cu piciorul ori ceea ce este şi mai sigur de a prinde mingea, căci după cum am spus mai sus mi se pare imposibil de a reţine un shoot tras cu putere şi precis de 5—7 metri. Este hotărât că aceste ieşiri sunt periculoase, dar eu concep rolul meu de portar gândindu-mă la proverbul:

„Cine nu riscă nu câştigă".

La o lovitură liberă dela 16—20 metri coechipierii mei vor forma un „ZID. Acest „ZID" va trebui să fie bine alcătuit — de nu — efectul va fi contrar celor prevenite.

„PASA", înapoi spre [illegible] tre FUNDAŞ ori half [illegible] dar trebue executată [illegible]

Pe lângă avantaj[illegible] limpezi o situaţie are [illegible] obosi înaintaşii adverşi[illegible]

După experienţa mea [illegible] „PENALTY" bine executată este imparabilă. Nu găsim o regulă specială pentru a putea opri shootul tras din penalty — este doar ocazia pentru portar — de a confirma instinctul ce-l posedă. Am văzut mulţi aşa zişi „INGERI PAZITORI" cari săreau în poartă pentru a enerva shooteurii, alţii cari înaintau din linia porţii pentru a micşora unghiul balonului. Toate aceste trucuri după mine nu sunt prea serioase, căci, repet împotriva unui „penalty" bine executat nu rămâne decât un lucru: să culegi mingea din plasă...

După calcule amănunţite pe cari le-am făcut la Viena, o minge puternic trasă din „11 metri" atinge viteza de 45—50 km. oră. Am ajuns la acest rezultat calculând timpul parcurs de minge din punctul tras la poartă.

2 CONCEPŢII DIFERITE DE A APARA „PENALTY"

Zamora, cel mai bun portar din lume, care pentru mine a fost întotdeauna un exemplu, mi-a spus odată la un antrenament comun că, el la loviturile de penalty caută să privească în ochi pe shooteuri, aceasta făcând pe cel care trage să-şi piardă calmul. Poziţia mea — zice el — la lovitura de 11 mtri este de a sta cât se poate de încovoiat având genunchii îndoiţi mult, aceasta prezintă avantajul de a putea mai uşor reţine mingile bătute jos şi de a putea avea o destindere mai mare la mingile aeriene. Eu sunt de acord cu Zamora în ceeace priveşte poziţia. In cealaltă privinţă, — de a privi în ochi pe înaintaş — îl contrazic, cred că, privind balonul cum porneşte din picior, ai şanse mai mari de a-l reţine. **Fiecare portar adoptă metoda care-i convine temperamentului său şi obişnuinţei.**

O importanţă covârşitoare o prezintă degajarea balonului. De multe ori am degajat cu mâna, metoda este foarte bună de a scăpa repede de minge.

Inainte de a termina aceste chestii daţi-mi voe de a vă reaminti o regulă fundamentală a goalkeeperului: nu vă descurajaţi niciodată, chiar de aţi primit mai multe goaluri. Aveţi încredere în puterile dvs., veţi fi atunci mult mai siguri pe situaţie putând lămuri situaţii grele.

Acum — dragi camarazi de „meserie", cred că veţi urma micile mele îndrumări. Poate, graţie acestor mici sfaturi pe care vi le-am dat d-stră, odată, se va împlini visul pe care-l doriţi de a ajunge un mare portar admirat de toată lumea".

❖

HIDEN a căutat în liniil generale — să ne dea părerile lui personale despre „meseria" cum o numeşte el de portar. Tinerii portari, cari au citit aceste rânduri, nu le rămâne decât de a-l imita, atunci, vor putea gusta din satisfacţia de a fi un goalkeeper cu renume mondial.

...E

...urbează; Jur-
...cutiă de va-
... Jurnale noi
...te.
...eau şi Jurnal
...rnal nou de
...oi fără voie
...n şi Bran în
... de război.
...oică şi jur-
...lui şi jurnal
...lysée): Gene-
...nal de război.
... primejdii,
...ste.
...in, jurnal
...e revistă.
...Shanghai, In-
...d, Jurnal U.
...al O. N. C.
...uferinţele lui

AMERICAN: Cisco Kid şi Jurnal de război U. F. A. 532.
BARCELONA: Călăreţul misterios cu Tom-Mix, Jurnal U. F. A. No. 525 şi Trupa de revistă cu Steaua.
CARMEN SYLVA: Bestiile roşii, jurnal de război şi revistă.
CARMEN: Tinereţea şi suferinţele lui Tom Edison şi Jurnal de război.
CRANGAŞI: Tinereţea şi suferinţele lui Tom Edison, Jurnal UFA, cu războiul contra bolşevismului, trupă de reviste.
COTROCENI: Bestiile Roşii Horn-Theodor şi Jurnal de război U. F. A.
DICHIU: Opereta, Jurnal de război şi compania de reviste Titi Columbeanu.
DACIA: Cavalcada eroică şi jurnal O. N. C. No. 15 Parada Victoriei.
DIANA: Tarzan, stăpânul junglei, jurnal de războiu şi trupă de reviste.
EDISON: Intre viaţă şi moarte, Jurnal şi trupă de reviste N. Burmaz.
FLORIDA: Richard III-lea.
GLORIA: Dr. Cyclops, Jurnal şi complectare.
IZBANDA: Prima decepţie şi jurnal.
ILEANA: Bufalo Bill salvează Pieile Roşii şi Jurnal de Război No. 535.
LIA: Ultima întâlnire şi Jurnal.
LIZEANU: Moartea obosită şi jurnal de război nr. 14.
MARNA: Fiul lui Frankenstein şi Trupa de Reviste Titi Mihăilescu.
MARCONI: Magia Junglei, Jurnal de război O. N. C. No. 17, trupa de reviste M. Nedeianu.
MEXIC: Condotierii, Cruciada contra bolşevismului şi trupă de reviste.
MILANO: Bestiile roşii şi jurnal de război.
MIORIŢA: Bestia umană şi jurnal românesc.
MODEL: Asediul Alcazarului şi jurnal O. N. C. nr. 15.
NONI: Călăreţul misterios şi complectare.
NERO: Invitaţia la dans, jurnal şi completare.
NISSA: Proscrisul, Finianda sub teroare şi ultimul jurnal de război.
ODEON: Cavalcada eroică şi Jurnal Românesc No. 15. Jurnal de Război U. F. A.
PACHE: Ultima întâlnire jurnal Românesc No. 15.
PARIS: Magia Junglei, jurnal de război nr. 118 şi revistă.
SPLENDID: Portul destinelor şi jurnal O. N. C. nr. 15.
TOMIS: Istoria se repetă şi complectare.
„TRIUMF": Richard al III-lea. (Teroarea şi suferinţele din turnul Londrei şi Complectare.
REX: Adevărata Glorie şi Jurnal O. N. C. No. 14.
UNIC: Pentru d-tră doamnă, jurnal de războiu şi completare.
„UNIREA" B-dul Filantropiei 143, Cavalcada Eroică, Jurnal de război şi complectare.
VOLTA BUZEŞTI: Vagabonzii veseli, jurnal şi trupă de reviste.
VENUS: Tarzan, stăpânul junglei şi comedie, jurnal de război nr. 14.
VOLGA: Irene şi jurnal de războiu.
VERGU: Evreul Süss, jurnal de război şi revistă.